

Ποιοι "έφαγαν" τον Γιωργάκη;

Ποιοι τον έβαλαν ν' "αυτοκτονήσει"
με την πρόταση για δημοψήφισμα;

Με ποιών τις "πλάτες"
προκάλεσε ταραχή σε ολόκληρο τον Πλανήτη;

Γιατί μαζί του θα την "πληρώσει"
και ο διαβόητος Άκερμαν;

Όταν ο Σαμαράς αποκαλούσε τυχοδιώκτη τον πρώην πλέον Πρωθυπουργό, για την πρόσφατη και ανεξήγητη πρότασή του για δημοψήφισμα, μάλλον χάρη του έκανε ...Μάλλον περί φιλοφρόνησης επρόκειτο. Γιατί; Γιατί, ακόμα και ο τυχοδιώκτης έχει ως ανθρωπότυπος κάποια καλά στοιχεία, που τον χαρακτηρίζουν. Στοιχεία, όπως είναι το αυτόβουλο και βέβαια η αποφασιστικότητά του στο να στηρίζει με όλους τους τρόπους και όλα τα μέσα τις επιλογές του ...Ακόμα και τις πιο ακραίες επιλογές του. Τι από όλα αυτά όμως αφορά τον Παπανδρέου; Τίποτε απολύτως. Ο Γιωργάκης είναι ένας άβουλος ανθρωπάκος ...Ένας ανθρωπάκος, ο οποίος στις ελεύθερες ώρες του θα πρέπει να κάνει "ασκήσεις θάρρους" ...Ένας εξαρτώμενος "μαμάκιας", ο οποίος παραμένει παθολογικά "ανήλικος" ακόμα και

στην ηλικία των εξήντα ετών ...Ένας ανθρωπάκος, ο οποίος νιώθει ασφαλής μόνον όταν εκτελεί εντολές άλλων.

Αυτοί οι "άλλοι" είναι, που μπορεί να είναι τυχοδιώκτες ή αποφασιστικοί ή οτιδήποτε άλλο και όχι αυτός, που ο φίλος του ο Σαμαράς τον εμφάνισε σαν τυχοδιώκτη. Τι όμως συνέβη και αυτός ο κατά γενική ομολογία δειλός και ανίκανος Εβραίος παραλίγο να προκαλέσει το χάος στην παγκόσμια οικονομία; Με ποιων τις "πλάτες" —και βέβαια τις εντολές— αποφάσισε να ταράξει συθέμελα το παγκόσμιο σύστημα; Είναι δυνατόν να μην γνώριζε τις συνέπειες που θα είχε για την παγκόσμια αγορά αυτή του η δήλωση; Είναι δυνατόν να μην είχε ενημερώσει τις γνωστές "διασυνδέσεις" του για τις προθέσεις του; Είναι δυνατόν αυτές οι τοκογλυφικές και κερδοσκοπικές διασυνδέσεις να μην έβγαλαν κέρδος, εξαιτίας της δυνατότητάς τους να έχουν έγκυρη και έγκαιρη ενημέρωση; Κέρδη εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ περιμένουν όποιον γνωρίζει εκ των προτέρων πράξεις, οι οποίες "βυθίζουν" ή "εκτοξεύουν" τα χρηματιστήρια. Δεν είναι δυνατόν να σε στηρίζει ο Σόρος και να μην τον ενημερώνεις για όλα όσα τον αφορούν και τα οποία θα μπορούσαν να του αποφέρουν κέρδη.

Για να τα καταλάβουμε όμως όλα αυτά στο σύνολό τους, θα πρέπει να δούμε την ουσία τους. Η ανεξήγητη ανακοίνωση του Παπανδρέου για το "δημοψήφισμα" δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Ήταν η συνέχεια μιας αβυσσαλέας σύγκρουσης, η οποία μαίνεται στο παρασκήνιο της παγκόσμιας εξουσίας ...Το επόμενο επεισόδιο από τις συγκρούσεις μεταξύ Τρισέ-Μέρκελ, Νταλάρα-Σαρκοζί ή Άκερμαν-Σόιμπλε. Για κάποιον, δηλαδή, που γνωρίζει τα μυστικά των παρασκηνίων της εξουσίας, ήταν αναμενόμενη μια αντίδραση εκείνων, οι οποίοι θίγονταν από τη συμφωνία της 27^{ης} Οκτωβρίου και η οποία αφορούσε το "κούρεμα" του ελληνικού χρέους ...Ήταν αναμενόμενη, αν γνωρίζει κάποιος τα πρόσωπα και τα πράγματα που εμπλέκονται σ' αυτήν.

Η συμφωνία αυτή ήταν δεδομένο ότι έθιγε τα συμφέροντα του τραπεζικού συστήματος και άρα του τοκογλυφικού δεδομένου της παγκόσμιας εξουσίας. Μετά από αυτήν τη συμφωνία οι τραπεζίτες θα έπρεπε να το πάρουν απόφαση ότι θα έχαναν μεγάλα ποσά από αυτό το "κούρεμα" ...Ποσά όμως, που, όπως δείχνουν φαινόμενα τύπου DEXIA, δεν διέθεταν ...Ποσά, τα οποία είτε τα είχαν "προεξοφλήσει", επανεπενδύοντάς τα σαν σίγουρα μελλοντικά κέρδη, είτε τα είχαν "φάει" σε μπόνους και dolce Vita των στελεχών τους ...Ποσά, τα οποία σε μια άπληστη τραπεζική αγορά, που έχει μάθει να "τρώει" και τα "λύματά" της για ν' αυξήσει τον όγκο των συναλλαγών της, έχουν "μολύνει" ολόκληρο το τραπεζικό σύστημα ...Ποσά, τα οποία αποτελούν δομικά "στοιχεία" μιας τεράστιας και πολύ ευάλωτης "κατασκευής" υπερσύνθετων οικονομικών "προϊόντων".

Όταν λοιπόν η πολιτική εξουσία της Ευρώπης αποφάσισε το "κούρεμα" των υποτιθέμενων ελληνικών χρεών —και εξαιτίας όλων αυτών που περιγράψαμε—, στην πραγματικότητα δεν ανάγκαζε τους τραπεζίτες απλά να αρνηθούν μελλοντικά κέρδη, αλλά να φορτωθούν ζημιές ...Ζημιές, τις οποίες θα έπρεπε να καλύψουν από τα δικά τους

χρήματα. Τους ανάγκαζε ν' αντικαταστήσουν με δικά τους χρήματα τα δομικά "στοιχεία" που θα "κουρευόνταν" και άρα θα "εξαφανίζονταν" με μαγικό τρόπο από την "κατασκευή" τους. Εξαιτίας εκείνων των υπολογισμών για το κόστος του ελληνικού "κουρέματος" αποκαλύφθηκε και το πρόβλημα της DEXIA ...Μιας DEXIA, που, επαναλαμβάνοντας μια πάγια τραπεζική πρακτική των καιρών μας, "αναμόχλευε" χρήματα, τα οποία δεν υπήρξαν ποτέ ...Μια DEXIA, που, επενδύοντας σε προϊόντα τύπου "πυραμίδας", μπορούσε μια "ελληνική" ζημιά μερικών δισεκατομμυρίων να τη μετατρέψει σε μια "ευρωπαϊκή" ζημιά εκατοντάδων δισεκατομμυρίων.

Το ελληνικό χρέος αντιλαμβανόμαστε ότι ήταν αυτό, το οποίο με ένα "κούρεμά" του θα κλυδώνιζε ολόκληρο το τραπεζικό σύστημα της Ευρώπης και όχι μόνον. Θα το κλυδώνιζε όχι τόσο για το μέγεθός του, το οποίο ήταν "βατό" για την ευρωπαϊκή οικονομία, όσο για το ότι άνοιγε μια νέα "πύρτα". Με τη συμφωνία για το "κούρεμά" του άνοιγε μια νέα πρακτική αντιμετώπισης των χρεών, η οποία θα μπορούσε να μετατραπεί σε "ασκό του Αϊόλου" για το τραπεζικό σύστημα. Γι' αυτόν τον λόγο οι τραπεζίτες αντέδρασαν έντονα. Με πρώτο τον Άκερμαν της βρομερής Deutsche Bank ξεκίνησαν τη σύγκρουση με τους πολιτικούς παράγοντες, οι οποίοι μεθόδευσαν το "κούρεμα" ...Μια σύγκρουση, την οποία ανέλαβε να περαιώσει κατά τη διάρκεια των τελικών διαβουλεύσεων για το "κούρεμα" ο πρόεδρος των τραπεζιτών Νταλάρα. Αυτόν κυνηγούσαν στα ξενοδοχεία η Μέρκελ και ο Σαρκοζί, προκειμένου να τον αναγκάσουν ν' αποδεχθεί το "κούρεμα".

Όπως ήταν φυσικό η πολιτική εξουσία, με τα όπλα που διαθέτει, έκαμψε την αντίσταση των τραπεζιτών. Με εκφοβισμούς, απειλές και πιέσεις, την έκαμψε. Ήταν εύκολο να την κάμψει, εφόσον με όπλο τους κρατικούς μηχανισμούς και τις ελεγκτικές τους δυνατότητες μπορούσε να απειλεί τους τραπεζίτες ακόμα και με φυλακίσεις για τοκογλυφία. Το ότι την έκαμψε, όμως, δεν σημαίνει ότι την απάλειψε. Ήταν βέβαιο ότι οι τραπεζίτες θα αντιδρούσαν. Ήταν βέβαιο ότι θα προσπαθούσαν να ακυρώσουν τη συμφωνία της 27^{ης} Οκτωβρίου. Άρα; Άρα, από τη στιγμή που δεν μπορούσαν απευθείας να την πολεμήσουν, θα το έκαναν εμμέσως. Θα το έκαναν με τα όπλα που διαθέτουν. Εδώ μπαίνει στην "εξίσωση" η "παράμετρος" Παπανδρέου. Πρέπει να γνωρίζει κάποιος τις ιδιομορφίες του Παπανδρέου, για να καταλάβει τον ρόλο του. Να γνωρίζει κάποιος το "ποιόν" και την "προέλευσή" του, για να καταλάβει τον ρόλο αυτού, ο οποίος απείλησε τον Σαρκοζί και τη Μέρκελ με πολλαπλά "εγκεφαλικά" επεισόδια.

Ο Παπανδρέου είναι άνθρωπος των τραπεζιτών και των τοκογλύφων. Αυτοί τον "έφτιαξαν" και αυτοί τον ελέγχουν απόλυτα. Σε αυτούς δίνει λογαριασμό και αυτοί τον προστατεύουν. Είναι άνθρωπος της Goldman Sachs, του Σόρος, του Μπάφετ, του Μπενράνκε, του Γκρίνσπαν, του Τρισέ και του Άκερμαν. Αυτοί τον έκαναν Πρωθυπουργό της Ελλάδας και αυτών τις εντολές εκτελεί. Αυτό δεν είναι κάτι το άγνωστο στην Ευρώπη. Είναι γνωστό το ποιόν του και βέβαια η ταυτότητα αυτών που αντιπροσωπεύει. Δεν το κρύβει άλλωστε. Με τον Στρος Καν του ΔΝΤ συνομιλούσε για τα "προβλήματα" της ευρωπαϊκής Ελλάδας πριν τα κοινοποιήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με τον Σόρος

συναποφάσιζε για τη χρηματοδότηση των ελληνικών τραπεζών πριν καν ενημερωθεί ο Ευρωπαίος επίτροπος της οικονομίας. Με τον Μπλανκφάιν της Goldman Sachs σχεδίασε τον χειρισμό των χρεών και όχι με τα αρμόδια όργανα της Ένωσης. Η Ένωση και ο ελληνικός λαός μάθαιναν πάντα μόνον ό,τι —και όταν— αποφάσιζαν αυτοί να τους γνωστοποιήσει ο Παπανδρέου ...και τίποτε άλλο.

Αυτός λοιπόν ο Παπανδρέου σε μια ανύποπτη στιγμή και ενώ θεωρητικά είχαν οριστικοποιηθεί οι αποφάσεις για το ελληνικό χρέος και τη δήμευση του Ευρώ, πήγε και έκανε μια πρόταση-βόμβα, που τίναζε τα πάντα στον αέρα ...Μια πρόταση, η οποία ακύρωνε όλα τα υπόλοιπα συμφωνηθέντα και ξαναγυρνούσε την κατάσταση στα "κόκκινα" ...Μια πρόταση, η οποία έγινε ακριβώς την ώρα που ο κοντοΣαρκοζί —με την αυταρέσκεια του Ναπολέοντα— διηγούνταν στα τηλεοπτικά κανάλια το πώς "έσωσε" την Ευρώπη και τον Κόσμο ολόκληρο. Ο κύβος είχε ριφθεί. Οι τραπεζίτες είχαν αποφασίσει ν' αντιδράσουν και γι' αυτόν τον λόγο έριξαν τον "κύβο" τους μέσα στη "σούπα". "Κύβος" στην προκειμένη περίπτωση ήταν ο Παπανδρέου και η πρότασή του για δημοψήφισμα και άρα σίγουρη απόρριψη του σχεδίου του "κουρέματος".

Τι έγινε όμως και είχαμε αυτήν τραγική για το σύστημα εξέλιξη των πραγμάτων; Γιατί τόσο ισχυροί παράγοντές του ρισκάρουν τόσο μεγάλης κλίμακας συγκρούσεις μεταξύ τους. Γιατί ρισκάρουν τόσο επικίνδυνα παιχνίδια τώρα που η Ευρώπη στην κυριολεξία βρίσκεται στην "αιχμή" του "ξυραφιού"; Πρέπει να υπάρχει δηλαδή μια εξήγηση για μια τέτοια πολεμική κατάσταση. Αυτό, το οποίο συμβαίνει και εξηγεί τα φαινόμενα που βλέπουμε, είναι το εξής απλό. Η κατάσταση έχει φτάσει στα άκρα και οδηγείται σε αδιέξοδο. Ένα αδιέξοδο, το οποίο προμηνύει καταστροφή. Αυτό, το οποίο βλέπουμε, δηλαδή, είναι τα προεόρτια αυτής της καταστροφής ...**Στην πραγματικότητα σπάει ο σκληρός πυρήνας του σιωνιστικού ιμπεριαλισμού.** Σπάει και γι' αυτόν τον λόγο φαίνονται πλέον και δια γυμνού "οφθαλμού" τα δομικά του στοιχεία ...Στοιχεία, τα οποία δεν είναι ίδια μεταξύ τους και η σημερινή οικονομική κρίση τα φέρνει αντιμέτωπα σε έναν τιτάνιο αγώνα επιβίωσης.

Εδώ δεν ισχυριζόμαστε κάτι το μυστήριο, το ακαταλαβίστικο ή το απόρρητο. Δεν επικαλούμαστε κάποιες μυστικές πληροφορίες για ανεξήγητες συγκρούσεις των Εβραίων μεταξύ τους. Δεν ισχυριζόμαστε ότι ξαφνικά "τρελάθηκαν" και προσπαθούν ο ένας να βγάλει τα μάτια του άλλου. Αυτά, τα οποία βλέπουμε, συμβαίνουν και στις καλύτερες "οικογένειες". Όταν στο αγώνα της επιβίωσης το καρβέλι είναι ένα και οι ενδιαφερόμενοι είναι δύο, υπάρχει σύγκρουση. Όταν το διακύβευμα αυτής της σύγκρουσης είναι η επιβίωση, τότε η σύγκρουση θα είναι θανάσιμη, εφόσον κανένας δεν έχει το περιθώριο να υποχωρήσει. Κάποιος θα γίνει Κάιν και κάποιος Άβελ ...και αυτό είναι ένα σενάριο, το οποίο το έχουν ξαναζήσει οι Εβραίοι. Κάποτε κάποιος πρόγονός τους για κάποιες λίγες φακές και σήμερα οι ίδιοι για κάποια δισεκατομμύρια ...Όλα τα άλλα είναι ακριβώς τα ίδια στην ουσία τους.

Αυτό, δηλαδή, που λέμε, είναι ότι το σημερινό πρόβλημα δεν έχει σχέση με τις ιδιαιτερότητες των Εβραίων. Έχει σχέση με τον εσφαλμένο σχεδιασμό του ιμπεριαλισμού τους. Δεν έχει σχέση με κάτι, το οποίο δεν μπορούμε να το γνωρίζουμε άμεσα. Έχει σχέση με κάτι, το οποίο όλοι μας το γνωρίζουμε απόλυτα, γιατί προκύπτει από την απλή ανθρώπινη λογική. Απλά είναι τα πράγματα. Όταν ανοίξεις ανεξέλεγκτα όλα τα κλουβιά σε έναν ζωολογικό κήπο, τα ζώα θα αλληλοφαγωθούν μεταξύ τους και ο τελικός νικητής θα πεθάνει από την πείνα. Πριν πεθάνει, θα συγκρουστεί με τον προτελευταίο, ο οποίος μπορεί να είναι και του ιδίου είδους και μπορεί να πήραν κι από κοινού την απόφαση ν' ανοίξουν αυτά τα "κλουβιά". Στο τέλος θα αλληλοφαγωθούν και οι ίδιοι, που πήραν τις μεγάλες αποφάσεις και μέχρι τώρα διασκέδαζαν με το κατασπάραγμα των αφελών. Όταν ο σχεδιασμός είναι λάθος, εκεί καταλήγει στο τέλος.

Κάτι τέτοιο έγινε και με τους Σιωνιστές Εβραίους. Αισθανόμενοι ως οι τραπεζικοί "λέοντες" της παγκόσμιας οικονομίας, θέλησαν —και τελικά κατάφεραν— ν' "ανοίξουν" όλα τα εθνικά "κλουβιά", τα οποία μέχρι τότε ήταν κλειστά. Ως πανίσχυροι τραπεζίτες των ιμπεριαλιστών αποφάσισαν ν' "ανοίξουν" όλα τα εθνικά κράτη στο σύνολό τους. Όλοι μαζί οι Σιωνιστές ξεκίνησαν να εισβάλουν στα κράτη και τις αγορές τους, για να τις κατακτήσουν τόσο μεταφορικά όσο και κυριολεκτικά. Ξεκίνησαν όλοι μαζί με μεγάλες φιλοδοξίες, χωρίς όμως να είναι απόλυτα όμοιοι μεταξύ τους. Άλλοι ξεκίνησαν με τη φιλοδοξία να εξουσιάσουν ολόκληρο τον κόσμο και άλλοι με τη φιλοδοξία να πλουτίσουν εις βάρος ολόκληρου του κόσμου. Αμφότεροι είχαν μεγάλους στόχους, αλλά όχι ίδιους. Περπάτησαν για μεγάλο διάστημα "χέρι-χέρι". Είχαν βρει έναν σχεδιασμό, ο οποίος φαινόταν καλός και τους εξυπηρέτούσε όλους από κοινού.

Κονομούσαν και εξουσίαζαν ανεξέλεγκτα. Όμως, αυτή η "διαδρομή" ήταν λάθος, γιατί οδηγούσε σε αδιέξοδο. Γιατί; Γιατί μοιάζει με το παράδειγμα του ζωολογικού κήπου, που προαναφέραμε. Ο κόσμος είναι πεπερασμένος και δεν μπορείς να τον "κατασπαράξεις" επ' άπειρον. Τώρα τα αδέρφια και πρώην στενοί συνεργάτες πρέπει να δώσουν τον αγώνα της επιβίωσης και δυστυχώς γι' αυτούς θα τη δώσουν ο ένας εναντίον του άλλου. Τώρα, δυστυχώς γι' αυτούς, δεν υπάρχουν ξένοι, που να απειλούν την επιβίωσή τους. Τώρα, δυστυχώς γι' αυτούς, θα πρέπει να ξαναμιμηθούν τους Κάιν και Άβελ, οι οποίοι "στοίχειωσαν" την "οικογενειακή" τους ιστορία. Θα ξαναμπούν στην αθλιότητα της αδελφοκτονίας. Τώρα έχουν μπει "βαθιά" μέσα σε μια "έρημο" λάθους και το "παγούρι" με το "νερό" είναι ένα και δεν φτάνει να σώσει κανέναν. Παράταση ζωής θα δώσει σε έναν νικητή, ο οποίος θα πεθάνει μερικά βήματα πιο "κάτω".

Μιλάμε για μια σύγκρουση, η οποία εμπεριέχει όλα τα στοιχεία εκείνα, που χαρακτηρίζουν μια πραγματική τραγωδία. Μιλάμε για μια σύγκρουση, η οποία έχει μέσα της όλες τις ιδιομορφίες, που χαρακτηρίζουν αυτού του μεγέθους τις συγκρούσεις. Το μίσος, δηλαδή, του Εβραίου Σαρκοζί, ο οποίος παριστάνει τον Γάλλο απέναντι στον Εβραίο Παπανδρέου, ο οποίος παριστάνει τον Έλληνα, είναι πραγματικό και αβυσσαλέο. Το ότι τον έβριζε ασύστολα, όταν έκανε τη δήλωση περί δημοψηφίσματος, δεν είναι φήμες.

Εγκεφαλικό πήγε να πάθει ο κοντός. Γιατί; Γιατί ο Παπανδρέου με τις πράξεις του απειλούσε να γκρεμίσει τον κόσμο, στον οποίο είχε "επενδύσει" τη δική του επιτυχία. Ο Παπανδρέου, στο όνομα των συμφερόντων των τραπεζιτών, απειλούσε την πολιτική "κατασκευή", η οποία έδινε ισχύ στον Σαρκοζί.

Γι' αυτόν τον λόγο ο Σαρκοζί τον αποκάλεσε όχι μόνον τρελό, αλλά και *connard*. Μια πολύ βαριά βρισιά στη γαλλική γλώσσα. Πολύ πιο "βαριά" από ένα αντίστοιχο του "μαλάκα". Γι' αυτόν τον λόγο "θυμήθηκε" συμπληρωματικά ότι ο Παπανδρέου ήταν καταθλιπτικός και άρα "χαπάκας". Γι' αυτόν τον λόγο του "υποσχέθηκε" ότι θα τον "τελειώσει" σε προσωπικό επίπεδο. Ο Παπανδρέου και αυτοί που βρίσκονταν πίσω του, είχαν περάσει την "κόκκινη" γραμμή. Ξεκίνησαν την "αδελφική" σύγκρουση ως οι πιο αδύναμοι και άρα ως οι πρώτοι, που είχαν ανάγκη να δώσουν τον αγώνα επιβίωσης. Αυτό δεν θα τους συγχωρεθεί και είναι βέβαιο ότι τον Εβραίο Παπανδρέου θα τον "ακολουθήσουν" και άλλοι Εβραίοι στον "θάνατο". Προβλέπουμε ότι και ο μέχρι πρότινος πανίσχυρος Άκερμαν θα είναι ένας από αυτούς ...Ένας από αυτούς, που θα "ξηλωθούν" άμεσα από τον σχεδιασμό.

Όμως, όλα αυτά για να γίνουν κατανοητά, θα πρέπει ο αναγνώστης να γνωρίζει από πού προκύπτουν. Να γνωρίζει τον σχεδιασμό, ο οποίος φέρνει σε τόσο μεγάλη αντιπαράθεση αυτούς, που μέχρι τώρα ήταν ενωμένοι σαν μια "γροθιά". Συμβαίνει αυτό, το οποίο περιγράψαμε πιο πάνω. Οι Σιωνιστές Εβραίοι είναι όμοιοι μεταξύ τους, αλλά δεν είναι ίδιοι. Αυτοί, οι οποίοι μέχρι τώρα φαίνονταν απόλυτα ίδιοι, όσο τα προβλήματα εντείνονται και ξεφεύγουν από τον έλεγχό τους, όλο και πιο διαφορετικοί θα φαίνονται. Από τη μία πλευρά υπάρχουν οι Εβραίοι ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΙ, οι οποίοι εκμεταλλεύονται τον ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ, για να ΠΛΟΥΤΙΣΟΥΝ εις βάρος του ΚΟΣΜΟΥ και από την άλλη πλευρά υπάρχουν οι Εβραίοι ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ, οι οποίοι εκμεταλλεύονται την ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑ, για να ΚΑΤΑΚΤΗΣΟΥΝ τον ΚΟΣΜΟ. Αν καταλάβει ο αναγνώστης αυτό το δίπολο συμφερόντων, μπορεί να καταλάβει και ό,τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή στον κόσμο.

Οι τοκογλύφοι, οι οποίοι εκμεταλλεύονται τον ιμπεριαλισμό για να πλουτίσουν, είναι το εβραϊκό τραπεζικό κατεστημένο των ΗΠΑ ...Το ατλαντικό κατεστημένο, το οποίο θεωρούσε τον ιμπεριαλισμό του ανίκητο, ακαταμάχητο και περίπου δεδομένο ...Το κατεστημένο, το οποίο δεν "έζησε" σε μια κοινωνία αποκλεισμών και διωγμών και ως εκ τούτου "ξέχασε" τις εβραϊκές συνήθειες, οι οποίες προκύπτουν από αυτά τα φαινόμενα ...Ένα κατεστημένο, το οποίο είχε μεγάλη κερδοφορία, εφόσον ήδη είχε εξασφαλισμένη την ιμπεριαλιστική ισχύ να ελέγχει τον κόσμο και αναζητούσε μόνον το μέγιστο κέρδος. Δεν είχε δηλαδή καθαρά ιμπεριαλιστικούς στόχους, γιατί —έστω και με τις "πλάτες" των Αγγλοσαξόνων— είχε κατακτήσει ήδη όλους τους στόχους. Αυτό το κατεστημένο, το οποίο δεν είχε ιμπεριαλιστικούς στόχους, ήταν αυτό, που ξεκίνησε το "παιχνίδι" του δήθεν ιμπεριαλισμού, το οποίο στην πραγματικότητα είχε ως στόχο τα κέρδη.

...Το εβραϊκό κατεστημένο της FED, το οποίο εξαπέλυσε την επίθεση του φτηνού χρήματος και έπνιξε τον κόσμο στα χρέη ...Το κατεστημένο, το οποίο με εργαλεία τύπου

Goldman Sachs "φόρτωνε" με παράνομο τρόπο τα κράτη με χρέη ...Χρέη δυσθεώρητα, τα οποία ήταν θέμα χρόνου να οδηγήσουν τα κράτη σε εκποίηση των "ασημικών" τους, προκειμένου να εξυπηρετηθούν.

Ο σχεδιασμός τους ήταν απλός και "αδερφικός". Θα ξεκινούσαν από τη Γερμανία ...Τη Γερμανία, η οποία από τη μία πλευρά ήταν "αποικία" των Αγγλοσαξόνων —και άρα "εύκολη" για τους ίδιους— και από την άλλη πλευρά είχε τη μεγαλύτερη "κοινότητα" αδερφών Σιωνιστών. Θα "φόρτωναν" πρώτα την "αδερφή" Γερμανία με τεράστια "χρέη". ώστε να την αναγκάσουν να τα "ξεφορτωθεί" στα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη. Θα "βύθιζαν" τη Γερμανία και αυτήν, πάνω στην αγωνία της να "επιπλεύσει", θα "βύθιζε" όλους τους υπολοίπους.

Αυτό ήταν το σχέδιό τους και το έκαναν καθαρά για λόγους τοκογλυφικούς, εφόσον ήδη η ιμπεριαλιστική ισχύς τους "περίσσευε". Ειδικά με την κατάρρευση του Ανατολικού Μπλοκ δεν υπήρχε πλέον αμφισβήτηση για τα "πρωτεία" τους. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ποιοι ήταν οι "εγκέφαλοι" των κυβερνήσεων των Μπους και θα καταλάβει ότι οι ατλαντιστές Σιωνιστές δεν είχαν τίποτε παραπάνω ως στόχο από το να τα "κονομάνε". Όλα τα έλεγχαν μέσα στην "πλανηταρχεύουσα" δύναμη και δεν τους έμενε τίποτε άλλο, παρά να κονομάνε στο προσωπικό επίπεδο.

Δίπλα —και σήμερα απέναντι— από αυτούς τους "χαλαρούς" Σιωνιστές της τοκογλυφίας στέκονταν οι ιμπεριαλιστές του σκληρού σιωνιστικού πυρήνα, οι οποίοι επιδίωκαν τα περίπου ανάλογα κέρδη, κάνοντας το ακριβώς αντίθετο. Είναι αυτοί, οι οποίοι εκμεταλλεύονται την τοκογλυφία, για να επιτύχουν ιμπεριαλιστικούς στόχους, χωρίς να εκτεθούν από τη χρήση όπλων. Αυτοί είναι Σιωνιστές κυρίως ευρωπαϊκής καταγωγής, που "κουβαλάνε" κόμπλεξ και ανασφάλειες αιώνων ...Σιωνιστές, οι οποίοι θέλουν κυρίως να εκδικηθούν τους εχθρούς τους και κατόπιν να πλουτίσουν εις βάρος τους ...Σιωνιστές, οι οποίοι —ακόμα και στο ζενίθ της ισχύος τους— φοβούνται ακόμα και στις γειτονίες τους ...Σιωνιστές, οι οποίοι, "βλέποντας" την ιστορία τους στο "βάθος" του χρόνου, δεν εφησυχάζονται από τη λεπτή "φλούδα" της σημερινής τους "επιτυχίας".

Θεωρούν ότι είναι μακρύς ακόμα ο δρόμος, που τους απομένει. Θεωρούν ότι δεν έχουν εξασφαλίσει τίποτε απολύτως, επειδή μέσα σε λίγες δεκαετίες πλούτισαν. Πλούσιοι ήταν και πολλοί από εκείνους, οι οποίοι "τσουβαλιάζονταν" στα τραίνα για τα στρατόπεδα συγκεντρώσεων. Όλοι αυτοί δεν "ξεχνούν" αυτά τα οποία υπέστησαν και βέβαια δεν παύουν να γνωρίζουν το πόσο γρήγορα μπορεί ν' αλλάξουν τα πράγματα και να φύγουν κλοτσηδόν από τα παλάτια τους. Αυτοί είναι οι σκληροί Σιωνιστές, οι οποίοι έχουν "μνήμες", που δεν τους αφήνουν να ησυχάσουν ...Μνήμες, οι οποίες, ακόμα και στην απόλυτη ισχύ τους, τούς κάνουν να φοβούνται.

Αυτά δεν είναι παράξενα να συμβαίνουν. Τα αντίθετα θα ήταν παράξενα. Ακόμα δηλαδή και ο πιο ισχυρός Εβραίος τραπεζίτης "σφίγγεται", όταν περνάει από συγκεκριμένα σημεία της Φρανκφούρτης, του Βερολίνου ή του Μονάχου. Μπορεί να περνάει με τη λιμουζίνα του, αλλά δεν ξεχνάει ότι σε ένα συγκεκριμένο στενό ή μία συγκεκριμένη γωνία συνέλαβαν

κάποτε οι Ναζί τους δικούς του ανθρώπους. Μπορεί να απενίξει σαν μικρός "θεός" το Βερολίνο από κάποιον ουρανοξύστη, αλλά, όταν κατεβαίνει στους δρόμους του, φοβάται ακόμα ως μικρός Εβραίος. Γιατί; Γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί ν' απαλλαγεί από τα προσωπικά του βιώματα. Δεν μπορεί να "αποκολληθεί" από το ανθρώπινο επίπεδο ...Το επίπεδο των συγγενών και φίλων ...Το επίπεδο εκείνο, που μπορεί να "χαράξει" μια ανθρώπινη ζωή.

Αυτοί οι Σιωνιστές με τις "χαραγμένες" ζωές είναι εκείνοι, οι οποίοι αποτελούν τον "σκληρό" πυρήνα του Σιωνισμού ...Το πολιτικό του σκέλος ...Το σκέλος εκείνο, που χρειάζεται την εξουσία, για να μην ξαναβρεθεί σε μια ανάλογη θέση ...Το σκέλος εκείνο, το οποίο θέλει να τιμωρήσει όσους αντιλαμβάνεται ως εχθρούς του ...Το σκέλος εκείνο, το οποίο ακόμα δεν έχει αποκτήσει την αυτοπεποίθηση των "Αμερικανών" αδερφών του να μονοπωλεί αποκάλυπτα τους χώρους όπου κατοικεί και που το ενδιαφέρουν ...Το σκέλος εκείνο, το οποίο δεν έχει ακόμα το θάρρος να βγει μπροστά και "κρύβεται" πίσω από τις Μέρκελ, τους Σόιμπλε ή τους Βεστερβέλε. Κρύβεται πίσω από εκβιάσιμους χαφιέδες, σακάτηδες ή ανώμαλους. Αυτό το σκέλος είναι που ασκεί τον σκληρό ιμπεριαλισμό, εκμεταλλευόμενο την τοκογλυφία. Σε αυτό το σκέλος ανήκει ο "τολμηρός" Σαρκοζι, για παράδειγμα.

Ο ιμπεριαλισμός αυτών των Σιωνιστών στηρίζεται στη λογική των συμπλεόντων συμφερόντων. Προσπαθούν να κάνουν κοινωνούς —και άρα συνένοχους τους— τα κράτη, στα οποία έχουν μεγάλη κοινωνική και οικονομική παρουσία και ισχύ. Για να υπερισχύσουν χωρίς αντιδράσεις στις κοινωνίες που τους "φιλοξενούν", τους προσφέρουν "λεία" ξένων. Γνωρίζοντας ότι το "έργο" των ομοεθνών τους τοκογλύφων θα οδηγήσει αργά ή γρήγορα στην εκποίηση των πατρίδων των λαών, φροντίζουν να βάλουν τους "δικούς" τους ανθρώπους στο μεγάλο "ξεπούλημα" ...Στο μεγάλο "πλιάτσικο", εφόσον θα τους επιτρέψουν ν' αγοράσουν με πολύχρωμα "κομφετί" αυτά, τα οποία κάποτε απαιτούσαν πόλεμο για ν' αποκτηθούν.

Αυτός ο πυρήνας κρατών, που έχει τέτοιες φιλοδοξίες —και άρα την επιθυμία να συνεργαστεί με τους Σιωνιστές— έχει επίσης ευρωπαϊκή προέλευση και εκφράζεται κυρίως από τις "διαμαρτυρόμενες" χώρες του Ευρωπαϊκού Βορά ...Τη Γερμανία, την Ολλανδία ή τη Φιλανδία και κατ' εξαίρεση την "άθρη" Γαλλία — για λόγους "ισορροπίας" ...Τους γνωστούς "υπόπτους", που με εβραϊκά χρήματα έχουν ξαναδοκιμάσει να "ενώσουν" την Ευρώπη, κατακτώντας την. Αυτοί βρήκαν ευκαιρία υπό τη "χαλαρότητα" των αμερικανικών σχεδιασμών να εκτελέσουν το πιο προχωρημένο ιμπεριαλιστικό σχέδιο όλων των εποχών.

Κατάλαβε ο αναγνώστης το πώς "δένονται" μεταξύ τους οι δύο τόσο διαφορετικές ομάδες των Σιωνιστών; Η συνεργασία τους μέχρι τώρα ήταν άψογη. Τα "θηρία" του ιμπεριαλισμού απολάμβαναν τη συνύπαρξή τους με τις "ύαινες" της τοκογλυφίας. Συνέφερε στους κλασικούς ιμπεριαλιστές ν' ακολουθούν τις "ύαινες" και να βρίσκουν τα κράτη στα πρόθυρα του θανάτου ...Στα πρόθυρα ενός αργού και οδυνηρού θανάτου, όπου

οδηγούνταν από τους ακρωτηριασμούς" και τις "αιμορραγίες" που τους προκαλούσαν οι "ύαινες". Μιλάμε για μεγάλη επιτυχία. Οι "ύαινες" τύπου Goldman Sachs "αιμορραγούσαν" μέχρι θανάτου κράτη όπως η Ελλάδα και ερχόταν στη συνέχεια το γερμανικό "θηρίο" με "δόντια" τύπου Siemens και "κατασπάραζε" το θύμα του. Οι τοκογλύφοι, για να τοκογλυφούν, παρέδιδαν εξασθένημενα τα κράτη στους εχθρούς τους.

Γιατί τώρα βρισκόμαστε σε καθεστώς τόσο ωμής σύγκρουσης μεταξύ των τόσο πετυχημένων αδερφών και συνενόχων; Γιατί συγκρούονται τα δύο στελέχη του Σιωνισμού; Γιατί συγκρούεται ο τοκογλυφικός Σιωνισμός, ο οποίος εκφράζεται από τους Εβραίους των ΗΠΑ και ο ιμπεριαλιστικός Σιωνισμός, ο οποίος εκφράζεται από τους Εβραίους της Ευρώπης και κυρίως της Γερμανίας; ...Ο Σιωνισμός, ο οποίος δεν τον πειράζει απλά να "κονομάει" εις βάρος του Κόσμου πίσω από τις "πλάτες" των ΗΠΑ και ο Σιωνισμός, ο οποίος θέλει να κατακτήσει τον κόσμο, χρησιμοποιώντας τις "πλάτες" της Γερμανίας;

Για να το καταλάβει κάποιος αυτό, θα πρέπει να γνωρίζει τι συμφέρει τον έναν κλάδο και τι τον άλλο. Το πολιτικό σκέλος του ιμπεριαλιστικού Σιωνισμού "σώζεται" από την τακτική του "κουρέματος", γιατί αποφορτίζεται σε μεγάλο βαθμό η κρίση χρέους και τα κράτη με αυτόν τον "τεχνητό" τρόπο μπορούν να συνεχίσουν να λειτουργούν με τον επιθυμητό τρόπο. Σε αυτήν την περίπτωση τα ισχυρά ευρωπαϊκά κράτη του Βορρά —και τα οποία ελέγχονται από τους Σιωνιστές Εβραίους— θα συνεχίσουν να "καταπίνουν" τα ανίσχυρα του Νότου, ρίχνοντας διαρκώς "νερό" στον "μύλο" τους. Οι Εβραίοι, ως οι απόλυτοι σημερινοί κύριοι της Γερμανίας, της Γαλλίας ή της Ολλανδίας, θα γίνουν σε ελάχιστο χρόνο κύριοι και της υπόλοιπης Ευρώπης ...Οι νέοι Ναπολέοντες ...Αυτό, το οποίο ονειρεύεται —ακόμα κι όταν είναι ξύπνιος— ο Εβραίος Σαρκοζί.

Αυτούς εξυπηρετεί το "κούρεμα". Συντηρεί στη ζωή έναν ιμπεριαλιστικό σχεδιασμό, ο οποίος έχει δρομολογηθεί και λειτουργεί ήδη, αλλά με πολλά προβλήματα ...Έναν σχεδιασμό, όπου τα "θηρία" κατασπαράζουν τα ανυπεράσπιστα "θύματά" τους. Όλος αυτός ο σχεδιασμός όμως προϋποθέτει να είναι θύτες και θύματα "ζωντανοί". Προϋποθέτει να μην έχουμε φαινόμενα χρεοκοπιών και άρα "θανάτων". Όποιος "πεθαίνει", όχι μόνον βγαίνει από το "παιχνίδι", αλλά απειλεί να το "χαλάσει" στο σύνολό του ...Απειλεί να το "ακυρώσει" και για τους υπολοίπους. Όποιος "πεθαίνει", απειλεί να προκαλέσει "επιδημία" στην "αγέλη" και αυτό σημαίνει ότι απειλεί τους "σφαγείς" των λαών. Αυτήν τη θανατηφόρο "επιδημία" προσπαθούν να καθυστερήσουν με το "κούρεμα".

Το "κούρεμα", δηλαδή, δίνει "ανάσες" στους "ετοιμοθάνατους" και αυτό δίνει επίσης "ανάσες" και σ' αυτούς που τους καταδιώκουν με σκοπό να τους "κατασπαράξουν". Δίνει "ανάσες" σ' αυτούς που "ψυχορραγούν", αλλά πρέπει να είναι "ζωντανοί", για να "φαγωθούν" από τα "θηρία". Δίνει "ανάσες" στα υπερχρεωμένα κράτη και αυτό είναι άκρως απαραίτητο, κυρίως για τους ισχυρούς. Δεν τα απαλλάσσει από τα χρέη ή την κηδεμονία των ισχυρών που τα λεηλατούν, αλλά ταυτόχρονα τους δίνει κάποια περιθώρια να καταναλώνουν για να συντηρούν τις παραγωγικές "μηχανές" των κρατών-θηρίων, που

ελέγχουν οι Εβραίοι. Η συντήρηση αυτών των "μηχανών" είναι το ζητούμενο των "κουρεμάτων".

Τα χρήματα, δηλαδή, τα οποία ένα κράτος θα έδινε σε τόκους και σε δόσεις και τα οποία θα έμπαιναν σε τραπεζικές "τσέπες", απελευθερώνονται εξαιτίας του "κουρέματος" με στόχο να μπουν σ' αυτό που λέμε πραγματική οικονομία. Απελευθερώνονται, για να μπουν στην αγορά, ώστε να διατηρηθεί η κατανάλωση και άρα η κυκλοφορία του "αίματος" στους οργανισμούς των θηρίων. Με αυτήν την "ένεση" θα καταναλώσουν παραπάνω οι λαοί των κρατών-θυμάτων, αλλά με αυτήν την κατανάλωση θα δουλέψουν τα εργοστάσια της Γερμανίας, της Γαλλίας ή οι φάρμες της Ολλανδίας. Οι ιμπεριαλιστές "απελευθερώνουν" χρήμα, το οποίο θα το εισπράξουν σε "είδος", εφόσον θα "επιστρέψει" στα δικά τους εργοστάσια. Οι αποφάσεις, δηλαδή, οι οποίες παίρνονται από τους Σιωνιστές ιμπεριαλιστές, μπορεί να είναι σκληρές για κάποιους "αδερφούς" τραπεζίτες, αλλά είναι απόλυτα λογικές.

Με χρήματα, τα οποία θα τα στερήσουν από τις τσέπες των τοκογλύφων και των τραπεζιτών, θέλουν να "ταΐσουν" στο επίμαχο διάστημα τον "σχεδιασμό" τους. Αυτό ακριβώς είναι που αντιλαμβάνονται ως απειλή οι τραπεζίτες και άρα η άλλη πλευρά του Σιωνισμού. Η τακτική του "κουρέματος" τούς καταστρέφει, γιατί, όπως είπαμε σε άλλο σημείο, οι τράπεζες τους βρίσκονται στην κόψη του "ξυραφιού". Αν γνωρίζει κάποιος σε τι κατάσταση βρίσκεται το παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα, μπορεί να καταλάβει τι θέλουν οι τραπεζίτες. Θέλουν ό,τι τους συμφέρει. Τι τους συμφέρει; Να μην "κουρευτούν" καθόλου τα χρέη. Μα αυτό —θα πει κάποιος— τούς απειλεί και τους ίδιους, γιατί, αν τα χρέη γίνουν μη διαχειρίσιμα και τα κράτη χάσουν τον έλεγχο των χρεών τους, θα οδηγηθούν στη χρεοκοπία και θα καταστραφούν μαζί τους και οι τραπεζίτες ...έτσι κι αλλιώς. Αυτό είναι κάτι που ισχύει, αλλά στο περίπου.

Εδώ έχουμε μια κατάσταση, που είναι "άρρωστη" ...Είναι μια κατάσταση, όπου αυτό το "περίπου" χωρίζει τη "ζωή" από τον "θάνατο" ...Μια οριακή κατάσταση, όπου οι πρώην πιστοί αδερφοί, φίλοι και συνεργάτες έφτασαν σε μια σύγκρουση του τύπου "ο θάνατος σου η ζωή μου" ...Η ζωή μου έστω και για λίγα δευτερόλεπτα μετά τον θάνατό σου. Οι πάντες, δηλαδή, γνωρίζουν ότι τα πράγματα είναι εφιαλτικά δύσκολα και ότι δεν εξασφαλίζεται κανείς με αυτά τα ημίμετρα. Γνωρίζουν, για παράδειγμα, οι τραπεζίτες ότι, αν αφεθούν τα χρέη να "καλπάζουν", στο τέλος θα "εκραγούν" όλα μαζί και θα τους "τινάξουν" στον "αέρα" ...Το γνωρίζουν, αλλά έχουν κάνει τις επιλογές τους. Ποιες είναι αυτές; Οι επιλογές εναντίον των "άλλων" ...έστω κι αν αυτοί οι "άλλοι" είναι οι αδερφοί τους ...Επιλογές, οι οποίες τούς δίνουν παράταση ζωής ...έστω και λίγων εβδομάδων.

Είναι σαν να βρίσκονται δύο άνθρωποι παγιδευμένοι πάνω σε έναν "ιμάντα" μεταφοράς, ο οποίος καταλήγει σε μια "πριονοκορδέλα" και κάθε δευτερόλεπτο που περνά τούς φέρνει όλο και πιο κοντά προς τον "θάνατο". Ως αδέρφια, αναζητούν μια κοινή λύση, η οποία θα τους σώσει από κοινού, αλλά, ως άνθρωποι, έχουν και ένστικτα επιβίωσης. Τώρα, που η "κορδέλα" αρχίζει και τους "ακουμπά", έχουν αρχίσει να "σπρώχνονται" μεταξύ τους. Χωρίς

να έχουν βρει τη λύση, αναζητούν και οι δύο την "παράταση", η οποία θα προκύψει από τον θάνατο του άλλου. Σπρώχνει με βία ο ένας τον άλλο στο "πριόνι", για να κερδίσει χρόνο. Αναζητούν τον χρόνο, για να διατηρήσουν την ελπίδα της επιβίωσής τους. Σπρώχνουν τον "αδερφό", για να διατηρήσουν για τους εαυτούς τους την πιθανότητας επιβίωσης.

Απλά πράγματα. Το ελληνικό "κούρεμα" δεν σώζει τον πολιτικό "Σιωνισμό", αλλά του δίνει παράταση εις βάρος του τοκογλυφικού Σιωνισμού. Το σταμάτημα αυτού του "κουρέματος" δεν σώζει τον τοκογλυφικό Σιωνισμό, αλλά του δίνει παράταση χρόνου εις βάρος του πολιτικού Σιωνισμού. Αυτό το γνωρίζουν και οι δύο πλευρές και γι' αυτόν τον λόγο "σκοτώνονται" γύρω από το ελληνικό "κούρεμα", ενώ δεν είναι αυτό το μεγάλο τους πρόβλημα. Όποιος κατορθώσει να περάσει τη δική του άποψη, δεν λύνει το πρόβλημα, αλλά παίρνει παράταση εις βάρος του αντιπάλου του.

Γνωρίζουν οι πολιτικοί Σιωνιστές ότι, αν βάλουν τους τοκογλύφους να "πληρώσουν" ένα μέρος της ελληνικής κρίσης, απαλλάσσονται οι ίδιοι από την "πίεση" της απειλής της κατάρρευσης των ομοιοπαθών κρατικών συστημάτων. Από την άλλη πλευρά γνωρίζουν οι τραπεζίτες ότι ο πολιτικός Σιωνισμός απειλείται —εξίσου με τους ίδιους— από τις χρεοκοπίες των τραπεζών, αλλά γνωρίζουν ότι σε μια οριακή κατάσταση για την επιβίωσή του είναι σε θέση να βάλει τα κράτη να τις χρηματοδοτήσουν ...Να τις χρηματοδοτήσουν εις βάρος των κοινωνιών τους.

Αυτό είναι το διακύβευμα. Ποιος θα χρηματοδοτήσει πρώτος την κρίση, ώστε να καθυστερήσει έστω και για λίγο την επερχόμενη κατάρρευση. Αν τη χρηματοδοτήσει ο πολιτικός Σιωνισμός, είναι θέμα χρόνου να "πεθάνει", γιατί τα κοινωνικά προβλήματα θα διαλύσουν όλες τις "βάσεις" τους και κυρίως την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν τη χρηματοδοτήσει ο τοκογλυφικός Σιωνισμός, είναι επίσης θέμα χρόνου να "πεθάνει", γιατί είναι έτσι δομημένο το παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα, που θα καταρρεύσει. Σε μια τέτοια περίπτωση η ζημιά θα ξεκινήσει από την Ελλάδα και μέσα σε λίγες ημέρες θα "περάσει" την Ευρώπη και θα φτάσει έξω από την "πόρτα" της FED. Αυτό δεν το αντέχουν οι ατλαντιστές κυρίως τοκογλύφοι των "Αγορών" και γι' αυτό αντιδρούν.

Η σκέψη τους είναι απλή. Ας φάνε πρώτα τα χρήματα τους τα κράτη και οι κοινωνίες τους, για να σωθούν οι τράπεζες και μετά βλέπουμε τι θα κάνουμε ως "ζωντανοί". Αν τα φάνε τα χρήματά τους οι τραπεζίτες ελάχιστα θα τους αφορά η επόμενη μέρα, εφόσον θα είναι "νεκροί". Σε αυτήν τη λογική ήταν οι πρόσφατες δηλώσεις του Σόρος περί της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους. Τι είπε ο διαβόητος τοκογλύφος; Ότι είναι περίπου άχρηστο το "κούρεμα" του ελληνικού χρέους, γιατί η Ελλάδα έτσι κι αλλιώς θα χρεοκοπήσει. Σε ποιους απευθυνόταν; Στους Έλληνες; Όχι βέβαια. Απευθυνόταν στους "αντίπαλους" ομοεθνείς του, προκειμένου να τους "σταματήσει" από την ανώφελη κατά τη δική του γνώμη "θυσία" της τραπεζικής "Ιφιγένειας" ...Μια "θυσία", η οποία φαινόταν αναπόφευκτη, ειδικά μετά τη συμφωνία για το "κούρεμα" του ελληνικού χρέους ...Μια "θυσία" διαχειριστική, εφόσον δεν έλυσε ριζικά το πρόβλημα και απλά έβαζε τους

τοκογλύφους "μπροστά" από τους πολιτικούς Σιωνιστές στη "σειρά" για την "πριονοκορδέλα".

Το ενδεχόμενο της οριστικοποίησης αυτής της συμφωνίας ήταν αυτό, το οποίο πανικόβαλε τους τοκογλύφους και γι' αυτόν τον λόγο προσπάθησαν να τη σταματήσουν. Γι' αυτόν τον λόγο έπαιξαν ως τελευταίο τους "χαρτί" τον ηλίθιο Εβραίο από την Ελλάδα ...Το "πουλέν" του Σόρος ...Τον "αργόστροφο" γιο της φίλης του Σόρος Μαργαρίτας. Η πρόταση του Παπανδρέου δεν ήταν "πυροτέχνημα" ...Δεν ήταν πολιτικός "ελιγμός". Πραγματικά είχαν σκοπό να οδηγήσουν την Ελλάδα σε δημοψήφισμα για τη συμφωνία. Γιατί; Για να την ακυρώσουν. Ήταν σίγουροι ότι θα την ακύρωναν, αν έφτανε στο δημοψήφισμα. Γνωρίζοντας το μίσος των Ελλήνων για τον Παπανδρέου, ήταν σίγουροι ότι θα αρκούσε να τους προτείνει κάτι, για να ψηφίσουν το ακριβώς αντίθετο.

Αυτό το "παιχνίδι" των Σιωνιστών τοκογλύφων το αντιλήφθηκαν γρήγορα οι Σιωνιστές πολιτικοί και γι' αυτόν τον λόγο εξοργίστηκαν με τα πρόσωπα που τη μεθόδευσαν. Βλέποντας τους τοκογλύφους να αλλάζουν θέσεις, για να τους βγάλουν τους ίδιους "μπροστά", εξοργίστηκαν. Εξοργίστηκαν σε θανάσιμο βαθμό. Γι' αυτόν τον λόγο στο άμεσο μέλλον θα κάνουν "εκκαθαρίσεις", οι οποίες μέχρι σήμερα θα φαίνονταν αδιανόητες. Θα "φάνε" όλους όσους τόλμησαν να απειλήσουν τις πολιτικές τους, προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα ιδιωτικά τους συμφέροντα. Τον "αποκεφαλισμό" του Γιωργάκη θα τον ακολουθήσουν κι άλλοι "συνένοχοι". Πιστεύουμε ότι ο Άκερμαν απλά θα είναι ο πρώτος που θα τιμωρηθεί. Απώλειες θα έχουν και άνθρωποι των "κυβικών" του Τρισέ ή του Σόρος, εφόσον ήδη αντιμετωπίζονται ως "συνωμότες".

Από τη στιγμή λοιπόν που δεν αιφνιδιάστηκαν, ήταν θέμα χρόνου να ελέγξουν την κατάσταση, η οποία είχε δημιουργηθεί. Όπως "έκαμψαν" τις αντιρρήσεις του Νταλάρα ή του Άκερμαν σε πρώτη φάση, έτσι μπορούσαν να "κάμψουν" και την "επίθεση" του Γιωργάκη. Το αποτέλεσμα ήταν αυτό που είδαμε. Δεν τόλμησαν ν' αμφισβητήσουν το "δικαίωμα" του ελληνικού λαού για δημοψήφισμα, αλλά έθεσαν "βέτο" στο αντικείμενο του δημοψηφίσματος. Δεν "αμφισβήτησαν" την ελληνική Δημοκρατία, αλλά με την πολιτική τους ισχύ "ακύρωσαν" τα σχέδια των τραπεζιτών και τοκογλύφων.

Τι έκαναν; Μη μπορώντας να "αγνοήσουν" τα δικαιώματα του ελληνικού λαού, "άλλαξαν" αυτό το οποίο μπορούσαν και ήταν η "ερώτηση", που θα αφορούσε το επίμαχο δημοψήφισμα. Με αυτόν τον τρόπο "ακύρωσαν" το δημοψήφισμα ως "όπλο" των τοκογλύφων. Το δημοψήφισμα θα το έκαναν, αλλά με το ερώτημα της παραμονής της Ελλάδας στο Ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Με "όπλο" την έκτη δόση και με μέσον πίεσης τον χρόνο, τόσο για τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος όσο και αυτό των πιθανών εκλογών, μπόρεσαν και "εκβίασαν" την κατάσταση στο βαθμό που τους επέτρεπε ν' ανατρέψουν στην πραγματικότητα τον άσχετο Γιωργάκη. Οι Εβραίοι έπρεπε να ανατρέψουν την Κυβέρνηση του δικού τους Εβραίου.

Αυτή η ανατροπή ήταν το κόστος τους, γιατί ανέτρεψαν ένα δικό τους "υποχείριο". Ένα κόστος, όμως, που γρήγορα το "απόσβεσαν", αν σκεφτεί κάποιος ότι το "εξαργύρωσαν" άμεσα. Το "εξαργύρωσαν" με την πρόκληση κυβερνητικής κρίσης, που τους επέτρεψε να επιβάλουν στην Ελλάδα μια Κυβέρνηση δήθεν εθνικής ανάγκης, που θα "κύρωνε" την Σύμβαση Δανεισμού. Μικρό το κέρδος, εφόσον απλά επιτάχυναν κάτι, το οποίο θα έκαναν σε κάποιον άλλον χρόνο. Υπήρχαν κι άλλες δόσεις, για να μας βάλουν το "μαχαίρι" στο λαιμό και να εκβιάσουν τα δύο κόμματα εξουσίας.

Η απόδειξη, όμως, ότι "ανέτρεψαν" τον Παπανδρέου, είναι ότι τον έπιασαν "απροετοίμαστο". Δεν ήταν έτοιμος για παραίτηση. Δεν ήταν "στημένη" η παραίτησή του, όπως θα νόμιζε κάποιος. Δεν ήταν στον σχεδιασμό του να γίνει η αποχώρησή του αυτόν τον καιρό. Από πού το καταλαβαίνουμε αυτό; Από το γεγονός ότι ήθελε και δεν πρόλαβε ν' αλλάξει τον εκλογικό νόμο. Πιστεύοντας ότι έχει χρόνο "μπροστά" του, το καθυστερούσε, για να μην βρει αντιδράσεις.

Τώρα "τρέχει" και δεν φτάνει, εφόσον μόνον στην καθιέρωση εκλογικής λίστας μπορεί να επενδύσει για την προσωπική του επιβίωση και βέβαια να "κρατήσει" το κόμμα. Ένα κόμμα, το οποίο ήδη τον μισεί από την κορυφή μέχρι τη βάση. Μόνον οι μεροκαματιάρηδες της Ιπποκράτους τον "λατρεύουν" υποχρεωτικά και βέβαια για όσο διάστημα είναι ο φανερός εργοδότης τους. Δυστυχώς γι' αυτόν τώρα κινδυνεύει μετά από την Κυβέρνηση να φύγει και με τις κλωτσιές και από το κόμμα. Τώρα φαίνεται τι εννοούσε ο Σαρκοζί, όταν του έλεγε ότι θα το "πληρώσει" προσωπικά αυτό που έκανε.

Οι Σιωνιστές του ιμπεριαλισμού έδειξαν ότι δεν διαθέτουν ίχνος ελέους απέναντι σε όσους θεωρούν είτε συνωμότες είτε απλά απειθαρχούς. Ο Εβραίος Σαρκοζί δεν έδειξε ίχνος ελέους στον Εβραίο Παπανδρέου. Θα ξεκινήσουν μάλιστα δικαστικές έρευνες, για να δούνε αν υπήρχε τζόγος τοκογλύφων γύρω από την περίφημη δήλωση του Παπανδρέου. Οι Σιωνιστές του ιμπεριαλισμού με αυτήν την επίδειξη ισχύος και σκληρότητας δείχνουν προς πάσα κατεύθυνση ότι δεν θα ανεχθούν την απειθαρχία. Δείχνουν επίσης ότι έχουν επιβληθεί σε απόλυτο βαθμό στους τραπεζίτες και λοιπούς τοκογλύφους. Η Ευρώπη έχει πλέον το πάνω "χέρι" και όχι οι ΗΠΑ. Αυτό όμως δεν είναι το σημαντικό γι' αυτούς, εφόσον εξακολουθούν να μην έχουν λύσει το πρόβλημα ...Το κύριο πρόβλημά τους, που είναι η επιβίωση και όχι η σειρά του "θανάτου".

Το πρόβλημά τους εξακολουθεί και παραμένει το ίδιο ...και είναι άλυτο. Το πρόβλημά τους είναι η επιβίωσή τους μπροστά στην ορατή πλέον ως ενδεχόμενο γενική κατάρρευση. Το πρόβλημά τους είναι η "πριονοκορδέλα", που δεν θα μπορούν ν' αντέξουν ...που δεν θα μπορούν να "φορτώσουν" το κόστος της στους τραπεζίτες, για να πάρουν πίστωση χρόνου. Γι' αυτόν τον λόγο είπαμε ότι η τακτική του "κουρέματος" των ελληνικών χρεών είναι αυτό που τούς απειλεί όλους μαζί και όχι το ίδιο το χρέος της Ελλάδας.

Το θέμα του ελληνικού χρέους έχει σχέση μόνον με τη "σειρά" αυτών, που θα υποστούν ζημιά. Τα μεγέθη της Ελλάδας εύκολα ή δύσκολα τα αντιμετωπίζουν ...Τα μεγέθη των

υπολοίπων Ευρωπαίων είναι που τους τρομοκρατούν ...Τα μεγέθη της Ισπανίας ή της Ιταλίας. Ειδικά της δεύτερης, όταν τα χρέη της φτάνουν τα δύο τρις ευρώ και έχει αρχίσει να γοητεύεται από την ιδέα ότι μπορεί με τον μαγικό τρόπο του "κουρέματος" ν' ανασάνει. Κάποιοι "τρέμουν" και μόνον στην ιδέα ότι μπορεί οι Ιταλοί ν' αναζητήσουν την "ελληνική" λύση στο πρόβλημα της διαχείρισης του χρέους τους.

Για τον καθησυχασμό αυτών των ανησυχούντων έσπευσε ο Σόιμπλε την επομένη της συμφωνίας να δηλώσει σε όλα τα μέσα και με όλους τους τρόπους ότι η Ελλάδα είναι μια ειδική περίπτωση, η οποία αντιμετωπίστηκε ειδικά και με έναν τρόπο που δεν αφορά κανέναν άλλο. Οι δηλώσεις όμως των πολιτικών —και δη των αιρετών— δεν καθυσήχασαν κανέναν, εφόσον είναι "σκόνη" στο πέρασμα του "αραμπά" της ιστορίας. Κανέναν δεν έπεισαν οι δηλώσεις του Σόιμπλε, εφόσον τα κράτη και τα συμφέροντά τους είναι επίμονα και διαρκούν παραπάνω από την οποιαδήποτε θητεία του οποιουδήποτε Σόιμπλε. Η Ιταλία θα εξακολουθεί ν' αναζητά τη λύτρωσή της, όταν ο σημερινός πανίσχυρος Σόιμπλε θα είναι συνδεδεμένος με σωληνάκια σε κάποιο δωμάτιο νοσοκομείου. Τότε ποιος θα διαβεβαιώνει τους τραπεζίτες ότι το "κούρεμα" ήταν μια τακτική που αφορούσε μόνον την Ελλάδα;

Αντιλαμβάνεται ο αναγνώστης ότι ο έλεγχος της Ιταλίας είναι κάτι, το οποίο ξεφεύγει από τις δυνατότητες του Σόιμπλε και της Γερμανίας, σε περίπτωση που η ίδια αποφασίσει ν' αντιδράσει "περίεργα". Σε μια τέτοια περίπτωση η Ιταλία μπορεί να γίνει η "πριονοκορδέλα" γι' αυτούς. Αυτή τους απειλεί με "θάνατο" ως σύνολο. Λογικό είναι αυτό. Άλλο πράγμα είναι μια ελληνική ζημιά των 50 δις και άλλο μια ιταλική ζημιά του ενός τρις. Άλλη ζημιά είναι αυτή, η οποία προέρχεται από την Ελλάδα —όπου πρόλαβαν και μέσω του ΔΝΤ εισέπραξαν μεγάλο μέρος του χρέους της— και άλλη ζημιά αυτή, η οποία προέρχεται από μια Ιταλία απεγνωσμένη, όπου το χρέος της δεν έχει καν "ρυθμιστεί" εις βάρος των ευρωπαϊκών λαών —όπως συνέβη με την Ελλάδα, μέσω των μηχανισμών στήριξης και ΔΝΤ— ...Ένα τεράστιο ιταλικό χρέος, το οποίο εξακολουθεί να είναι ακόμα οφειλόμενο προς τους ίδιους.

Αυτό και μόνο να το σκεφτεί κάποιος, είναι τρομακτικό, όχι μόνον για τους τοκογλύφους, αλλά για ολόκληρο το σιωνιστικό κύκλωμα του ιμπεριαλισμού. Αν η πανίσχυρη Ιταλία αποφασίσει —με το "δικαίωμα" που της δίνει η λογική του ομολογιακού χρέους— να μην πληρώσει τίποτε και κανέναν, θα καταστρέψει τους πάντες και θα σώσει τον λαό της. Θέμα πολιτικής απόφασης είναι να βγει η Ιταλία από την κρίση. Θέμα απόφασης της ηγεσίας της είναι να σώσει τον ιταλικό λαό από τους αδίστακτους τοκογλύφους. Απλά πράγματα. Η Ιταλία είναι ένα μεγάλο κράτος. Δεν έχει φυσικούς εχθρούς. Δεν έχει "μοχλούς" να την τρομάζεις, όπως έχει για παράδειγμα η Ελλάδα την Τουρκία. Δεν έχει εθνικά θέματα "ανοικτά", όπως η Ελλάδα, για να την εκβιάζεις.

Η Ιταλία μπορεί ανά πάσα στιγμή ν' αποφασίσει την έξοδό της από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτή η πράξη να την ισχυροποιήσει και όχι να την εξασθενίσει. Είναι μια μεγάλη χώρα με τεράστια παραγωγική ισχύ ...Μια χώρα, η οποία μπορεί ν' ανταγωνιστεί την ίδια τη Γερμανία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μερικά από τα πλέον ανταγωνιστικά βιομηχανικά και

βιοτεχνικά προϊόντα στον κόσμο είναι ιταλικά. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι η χώρα της Ferrari, της Fiat, της Maserati, της Ducati, της Piaggio, αλλά και της Armani, της Gucci και της Versace ...Μια χώρα μυθικών ονομάτων της αγοράς. Αν αυτή η Ιταλία —με την αυτοπεποίθηση του ισχυρού και τη σιγουριά αυτού, που μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του με τις δικές του δυνάμεις— πει ένα "ΟΧΙ" στους τοκογλύφους, αλλάζει η παγκόσμια "ροή" της ιστορίας. Καταστρέφονται όλοι μαζί οι τοκογλύφοι και ακολουθούν και οι ιμπεριαλιστές.

Γι' αυτόν τον λόγο παρομοιάζουμε την Ιταλία με τη φοβερή "πριονοκορδέλα". Μπορεί ταυτόχρονα και να μην πληρώσει τα "χρέη" της, καταστρέφοντας τους τοκογλύφους Σιωνιστές και μπορεί να "βγει" από την Ευρωπαϊκή Ένωση, καταστρέφοντας τους ιμπεριαλιστές Σιωνιστές ...Τους τοκογλύφους και τους ιμπεριαλιστές, οι οποίοι επέβαλαν στην Ιταλία τον καραγκιόζη Μπερλουσκόνι γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο. Ελέγχοντας και εκβιάζοντας αυτό το διεφθαρμένο και ηδυπαθές ανθρώπινο "καρτούν", μπορούσαν και έλεγχαν απόλυτα μια τεράστια δύναμη ...Με μια στοιχειωδώς πατριωτική ηγεσία η Ιταλία μπορεί στην κυριολεξία να τινάξει τη "μπάνκα" του ιμπεριαλισμού στον αέρα. Η Ιταλία είναι ο εχθρός, ο οποίος μπορεί και "ενώνει" στοιχειωδώς τα δύο αντίπαλα μέρη του Σιωνισμού.

Για τον έλεγχο αυτού του εχθρού επέλεξαν να βάλουν Ιταλό επικεφαλής της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας. Γιατί; Για να μπορούν να ελέγχουν άμεσα τις επιλογές της Ιταλίας ...Για να έχουν έναν δικό τους άνθρωπο, ο οποίος θα εξακολουθεί να ελέγχει την Κεντρική Τράπεζα της Ιταλίας και να τη "συντονίζει" από την Φρανκφούρτη. Πόσο δικό τους; Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι ο "Ιταλός", ο οποίος παριστάνει τον κεντρικό τραπεζίτη της Ευρώπης, πριν γίνει κεντρικός τραπεζίτης της Ιταλίας, ήταν αντιπρόεδρος της Goldman Sachs.

Γι' αυτόν τον λόγο έβαλαν έναν "δοτό" Πρωθυπουργό στην Ιταλία ...Έναν υπάλληλό τους ...Έναν άχρηστο οικονομολόγο, τον οποίο τον "εταίζαν" επί δεκαετίες ως παράσιτο ...Έναν άχρηστο, που τον πήραν από το ίδιο "τριμερές δουλτσάσιο", όπου είχαν και τον δικό μας Παπαδήμο ...Από το ίδιο "στάβλο" της Goldman Sachs. Αυτοί οι άχρηστοι καλοντυμένοι και καλοχτενισμένοι υπάλληλοι είναι το τελευταίο τους "χαρτί", για να συνεχίσουν το ιμπεριαλιστικό παιχνίδι ...Ένα "χαρτί", όμως, το οποίο προβλέπουμε ότι είναι ασήμαντο και δεν θα τους προσφέρει τα αναμενόμενα κέρδη.

Απλά πράγματα. Δεν μπορείς με τέτοια δειλά και ασήμαντα ανθρωπάκια να φιλοδοξείς να ελέγξεις δυνάμεις με χιλιετίες ιστορίας, όπως είναι η Ελλάδα και η Ιταλία. Δεν μπορείς να μετατρέψεις τους "σερβιτόρους" της ιστορίας σε στρατηγούς της. Δεν μπορείς με αυτά τα "καρτούν" να φιλοδοξείς να κατακτήσεις την Αθήνα και τη Ρώμη μαζί. Το τέλος του λογιστικού ιμπεριαλισμού είναι προ των πυλών. Πράγματι οι εχθροί είναι andes portas, αλλά, όταν η Ρώμη ανοίξει τις "πόρτες" να δει ποιοι την "απειλούν", θα κινδυνεύει να πεθάνει από τα γέλια, παρά από οτιδήποτε άλλο. Θα ξεκαρδιστεί στα γέλια, όταν θα διαπιστώσει ότι πρόκειται περί Εβραίων λογιστών και Γερμανών κλητήρων.

Το τέλος μόλις "άρχισε".

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΑΪΑΝΟΥ

Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο - ΕΑΜ Β'

<http://eamb-ydrohoos.blogspot.com>

Υ.Γ.

Να τελειώνει επιτέλους και το παραμύθι με τον "πατριώτη" Σαμαρά, ο οποίος αρνείται δήθεν να υπογράψει τα χαρτιά, που του στέλνουν οι "κακοί" Ευρωπαίοι. Σημμένα είναι όλα. Μια θεατρική παράσταση, για να τον προστατεύσουν ως πολιτικό παράγοντα. Χάρη τού κάνουν με αυτήν την "ψευδοσπαίτησή" τους, για να του δίνουν "άλλοθι". Γνωρίζουν την αντίληψη του ελληνικού λαού τόσο για τη Δανειακή Σύμβαση όσο και για τους ίδιους και παίζουν ένα "παιχνίδι" με τον Σαμαρά, προκειμένου να μην "καεί" ...Προκειμένου να μην αντιδράσουν οι βουλευτές του, που κι αυτοί "πουλάνε" πατριωτισμό και αντιμνημονιακή αντίληψη ...Προκειμένου να μην τον εγκαταλείψουν οι οπαδοί της ΝΔ και "χάσουν" οι ίδιοι τον επόμενο Πρωθυπουργό.

Με αυτό το άχρηστο και χωρίς καμία νομική ισχύ προαπαιτούμενο "χαρτί", του δίνουν τη δυνατότητα να "αρνείται" και ν' "αντιστέκεται" την ώρα που στα σημαντικά έχουν εξασφαλίσει την υποστήριξή του. Το σημαντικό γι' αυτούς είναι μόνον η υποταγή της χώρας και σ' αυτό συνυπογράφει ο "πατριώτης", εφόσον αυτή η υποταγή διασφαλίζεται με τη Δανειακή Σύμβαση. Όλα τα υπόλοιπα είναι θέατρο, για να ξεγελιέται το πόπολο ...Όλα τα άλλα είναι, για να δουλεύουν τους "ταπεινούς" οι "εκλεκτοί" του Κολεγίου Αθηνών.